

Język ANSI C

część 2 Podstawy języka C

Jarosław Gramacki
Instytut Informatyki i Elektroniki

The C Library Reference

1. Language	2. Library
1.1 Characters	2.1 assert.h
1.1.1 Trigraph Characters	2.2 ctype.h
1.1.2 Escape Sequences	2.3 errno.h
1.1.3 Comments	2.4 float.h
1.2 Identifiers	2.5 limits.h
1.2.1 Keywords	2.6 locale.h
1.2.2 Variables	2.7 math.h
1.2.3 Enumerated Tags	2.8 setjmp.h
1.2.4 Arrays	2.9 signal.h
1.2.5 Structures and Unions	2.10 stdarg.h
1.2.6 Constants	2.11 stddef.h
1.2.7 Strings	2.12 stdio.h
1.2.8 sizeof Keyword	2.13 stdlib.h
1.3 Functions	2.14 string.h
1.3.1 Definition	2.14.1 Variables and Definitions
1.3.2 Program Startup	2.14.2 memchr
1.4 References	2.14.3 memcmp
1.4.1 Pointers and the Address Operator	2.14.4 memcpy
1.4.2 Typecasting	2.14.5 memmove
1.5 Operators	2.14.6 memset
1.5.1 Postfix	2.14.7 strcat
1.5.2 Unary and Prefix	2.14.8 strncat
1.5.3 Normal	2.14.9 strchr
1.5.4 Boolean	2.14.10 strcmp
1.5.5 Assignment	2.14.11 strncmp
1.5.6 Precedence	2.14.12 strcoll
1.6 Statements	2.14.13 strcpy
1.6.1 if	2.14.14 strncpy
1.6.2 switch	2.14.15 strcspn
1.6.3 while	2.14.16 strerror
1.6.4 do	2.14.17 strlen
1.6.5 for	2.14.18 strpbrk
1.6.6 goto	2.14.19 strchr
1.6.7 continue	2.14.20 strspn
1.6.8 break	2.14.21 strstr
1.6.9 return	2.14.22 strtok
1.7 Preprocessing Directives	2.14.23 strxfrm
1.7.1 #if, #elif, #else, #endif	2.15 time.h
1.7.2 #define, #undef, #ifdef, #ifndef	
1.7.3 #include	
1.7.4 #line	
1.7.5 #error	
1.7.6 #pragma	
1.7.7 Predefined Macros	

Tylko nazwy nagłówków

Tylko string.h pokazano dokładnie

http://www.acm.uiuc.edu/webmonkeys/book/c_guide/

The C Library Reference

- Wygodny podręczny materiał referencyjny C oraz C++
 - <http://www.cplusplus.com/reference/>

getchar

Get character from `stdin`

Returns the next character from the standard input (`stdin`). It is equivalent to `getc` with `stdin` as its argument.

Parameters

(none)

Return Value

The character read is returned as an `int` value. If the End-Of-File is reached or a reading error happens, the function returns EOF and the corresponding error or eof indicate whether an error happened or the End-Of-File was reached.

Example

```
1 /* getchar example : typewriter */
2 #include <stdio.h>
3
4 int main ()
5 {
6     char c;
7     puts ("Enter text. Include a dot (.) in a sentence to exit!");
8     do {
9         c = getchar();
10        putchar (c);
11    } while (c != '.');
12    return 0;
13 }
```

A simple typewriter. Every sentence is echoed once ENTER has been pressed until a dot (.) is included in the text.

See also

<code>getc</code>	Get character from stream (function)
<code>putchar</code>	Write character to <code>stdout</code> (function)
<code>scanf</code>	Read formatted data from <code>stdin</code> (function)

dr inż. Jarosław Gramacki, Instytut Informatyki i Elektroniki, UZ (ver. 1.7)

3

The C Library Reference

- Inna strona
 - <http://www.cppreference.com/wiki/c/start>
 - Wybierz stronę, która Tobie odpowiada i ... stosuj

getc

Syntax:

```
#include <stdio.h>
int getc( FILE *stream );
```

The `getc()` function returns the next character from stream, or EOF if the end of file is reached. `getc()` is identical to `fgetc()`. For example:

```
int ch;
FILE *input = fopen( "stuff", "r" );
ch = getc( input );
while ( ch != EOF ) {
    printf( "%c", ch );
    ch = getc( input );
}
```

Related Topics: `feof`, `fflush`, `fgetc`, `fopen`, `fputc`, `fread`, `fwrite`, `putc`, `ungetc`

Edit this page • Old revisions

*** Login • Index • Recent changes • RSS • cc

dr inż. Jarosław Gramacki, Instytut Informatyki i Elektroniki, UZ (ver. 1.7)

4

Cechy języka C (wybrane w przypadkowej kolejności)

- duże i małe litery są rozróżniane !
- w C bardzo dużo funkcji bibliotecznych
 - wg. wymagań ANSI
- brak instrukcji wejścia-wyjścia w języku
 - (operacje we/wy realizowane przez funkcje biblioteczne)
- brak procedur (tylko funkcje) + funkcji nie można w sobie zagłębiać
- brak typu logicznego (Pascal: `boolean`), napisowego (Pascal: `string`), zbiorowego (Pascal: `set of`)
 - brak operacji (operatorów) na napisach, tablicach, zbiorach
- inny typ char (Pascal: znaki ASCII, C: liczby)
- każde wyrażenie ma swoje wartość liczbową
 - bardzo wygodne rozwiązanie
 - 'a' - 'A', 3 + (a<1), Tab[a<1]

Cechy języka C (wybrane w przypadkowej kolejności)

- tablice indeksuje się od 0 !
- jednoindeksowe tablice
 - A[2][4] - 1-wymiarowa tablica tablic 4-elementowych)
 - `double A Tab[10][20], *p, **q;`
`p = Tab[3]; q = Tab;`

wskaźniki, o tym
będzie jeszcze mowa

- wskaźniki są wszędzie !!!
- w C argumenty funkcji zawsze są przekazywane przez wartość
 - w C++ dochodzą referencje
 - w Pascalu przez wartość lub przez zmienną
- wywołanie funkcji z użyciem operatora
 - Pascal: `z := fun;` C: `z =fun();`
- funkcja `main` rozpoczyna wykonanie programu
 - Pascal: blok `begin ... end.`

ta uwaga będzie rozwinięta
przy omawianiu wskaźników i
w szczególności tablic

Cechy języka C

(wybrane w przypadkowej kolejności)

- C jest bardzo zwięzły
 - Pascal jest (dla początkujących) bardziej czytelny
 - język C jest dużo bardziej elastyczny niż Pascal. Wyrażenia w nim budowane mogą więc być bardzo złożone (i trudne do zrozumienia)
 - `for(i=1, j=5*i+z; (i+j)/2 > 0; i++, j--, z=z+5);`
- w C łatwo manewrować wskaźnikami, dynamicznie przydzielać pamięć
- słaba kontrola przed korzystaniem z niedozwolonych obszarów pamięci
 - w C programista musi uważać na więcej spraw
- w C są unie
- w C wskaźniki do funkcji
- w C jest wygodna, szybka i bardzo elastyczna instrukcja `for`

Cechy języka C

(wybrane w przypadkowej kolejności)

- International Obfuscated C code contest
 - <http://www.de.ioccc.org/main.html>
 - » To write the most Obscure/Obfuscated C program under the rules below.
 - » To show the importance of programming style, in an ironic way.
 - » To stress C compilers with unusual code.
 - » To illustrate some of the subtleties of the C language.
 - » To provide a safe forum for poor C code. :-)

```
main(0){int I,Q,l=0;if(I=1*4){l=6;if(1>5)l+=Q-8?1-(Q=getchar()-2)%2:l;if(Q*=2)O+="has dirtiest IF"[(I/-Q&12)-l/Q%4];)printf("%d\n",8+O%4);}
```

do każdego kodu dołączane są instrukcje jego kompilacji i uruchomienia, wynik działania, etc. (makefile, plik hint, ...)

Cechy języka C (wybrane w przypadkowej kolejności)

```
/*
#include <time.h>
#include <stdio.h>
#define C(C)/* - */return (C); /* 2004*/
#include <stdlib.h>
typedef/* */char p; p u
]128];**typedef int _; R, i, N, I, A
[9], a[256], k [9], n [256]; FILE* f
_ q); for( ; &(K>>8)^ r< q; K _ r
^u[0 _ + (p*r, r ++ ] n[255 & (K
)) E (p,q))_ B(_ q){ c( )];c (K
) fopen (r ,q))_ (r ,q))_ C( )_ C( )_ fseek (f, 0
,q))_ D({( fclose(f ))_ C( )_ C( )_ puts(q )_ )_ /* /
*/main ( , p**z){if(t<4)c( C("<in" "files" "40" "yout" > "
/*b9213272/*<outfile" )u=0;i=i=(E(z[1], "rb")) ?B(2):0 : ((o =ftell
(f))>=8)?(u =(p*)malloc(o))?(B(0)?0:!!fread(u,o,1,f):0):0 D():0 ;if(
!)c(C(" bad\40input ") );if(E(z[2], "rb" )){for(N=-1;256> i;n[i++] =-1 )a[
i]=0; for(i=0; i<os&&R =fgetc( f ))--i; i++; ++a[R] ?(R=N)?( ++i>7)?(n[
N]+1 )?0:(n [N ]=i-7):0; (N=R) d((i-1):0;A -=1;N+=1;for(i=33;i<127;i++
){ n[i ]+ 1&&N>a[i]? N= a [A=i] :0;B(i=0);if(A+1)for(N=n[A];
I< 8&& (R =fgetc(f))> -1&& i <0 ;i++) (i<N|i>N+7)?(R=A)?( (*w[I
]=u [i])?1:(*w[I]= 46))?(a [i++] =1:0:0;D(););if (I<1)c(C(
) " bad\40la" *yout ") )for(i =0;256>(R= 1);n[i++] =R)for(A=8;
A >0;A-- ) R = ( (R&1)=0) ?(unsigned int)R>>(01):{(unsigned
/*kero Q' ,KSS */)R>> 1)^ 0xedb88320;m=a[i-1];a[I
]=m (i<N)?(m= N+8): ++ m;for(i=0;i<I;e[i++] =0){
v=w R-( _)+?w[i])*( v++)= (p)R; *v=0;for(sprintf
&& /* _ G/ *w+1, )%0" "8x",x(R=time(i=0),m,o)^~
0) ;i< 8;++ i)u [N+ i]=(*w+i+1);for(*k=x(-
0, i=0 , *a);i>- 1; k; [A+1]=x (k[A], a[A+1]
);if(A (R=k[I]) ) c( (E(z[3 ], "wb+"))?fwrite(
/* */ u, o, 1, f) ?D ( ) | C(" \n OK."):0 :C(
"\n WriteError" ) ) For ( i =+i-
1 ; i >-1?w[i]++ e[+ i]);0;
) for( A=i--; A<I;e[A++
=0); (i <I-4 )?putchar
( (- ) 46) | fflush
/* ( stdout
): 0; c(C
) "\n fail"
) /* dP' /
, dP
pd
z/c
*/
}
*/
```

Cechy języka C (wybrane w przypadkowej kolejności)

```
#include <stdio.h>
#define l "-----"
#define m " "
int
float x,
float y)
return x>=0&& x<50&& y>=0&& y<20;
int main ()
char a[2][20][51],c[9][4][51][51],d[100];
int e,f,g,h=0,l,j=0,k,b=0,n[9],o[9],p[9],x[9],y[9],q[9],r,s,t;
float u[9],v[9],w[9],z[9];
printf ("1%$033Ypppppppppppppppppppp1G0",l);
do sprintf(a[0][j], "%s",m,
sprintf (a[1][j], "%s",l));
while (++j<20);
scanf ("%d %d\n",&r,&s);
gets (d);
do
{
scanf (d, "%d %d %f %f %f %f %d %d
%d", &o[b], &p[b], &u[b], &v[b], &w[b], &z[b], &x[b], &y[b], &q[b], j=n[b]=i=0);
do do
c[b][i][j][k][l]=!
gets (c[b][i][j]);
while (++j<y[b]);
while (++i<q[b]+(j=0)!!!++b);
while (
gets (d) || (i=t=e=f=0));
do strncpy(a[h][i],m,50);
while (++i<20||(i=0));
do if (t>=o[i]&&t<=p[i]&&!(k=j=0))
do do if ( _u[i]+k,v[i]+j) a[h][{
int v[i]+j]{
int u[i]+k)=c[i][n[i]][j][k];
while (++k<x[i]);
while (++j<y[i]+(k=0) || ((++n[i]-q[i] || (n[i]=0)), u[i]+=w[i], v[i]+=z[i], 0));
while (++i<1)!(k=j=0));
do do if (a[1-h][j][k] != a[1][j][k]) {f--&&
printf ("%dG0", j+1, e=0, g+=4); k&&e<k&&k&&
printf ("%d ", k, g+=4); k&&e<k&&k&&e-1&&
printf ("%d ", k-e, g+=3); k&&e<k&&k&&e-1&&
printf (" ", g+);
printf ("%c", a[h][j][k], g+=2, e=k, f=j);}
while (++k<50);
while (++j<20+(k=0));
do printf ("1G0", g=3, e=f=0);
while (g<s); h=1-h;
while (++t<=r+(i=0));
return !
puts (**);
```


“Wady” języka C (tylko kilka wybranych)

- C był tworzony jako mały i prosty język, co niewątpliwie przyczyniło się do jego popularności
 - wynikają z tego jednak „wady”, co powoduje, że wiele prostych błędów programistycznych nie jest wykrywanych przez kompilator, a przy wykonywaniu programu ujawniają się dopiero po jakimś czasie
 - wielka zwięzłość wyrażań
 - » zbyt wiele w jednej linii kodu C !
 - brak sprawdzania zakresu tablic
 - » bardzo niebezpieczne tzw. błędy przepełnienia bufora
 - brak funkcji zagnieżdżonych
 - brak obsługi wyjątków
 - brak standardowych bibliotek graficznych
 - wiele operacji w C mających niezdefiniowane zachowanie nie jest sprawdzanych w czasie kompilacji
 - » odczyt i zapis poza zasięgiem tablicy
 - » przekroczenie zakresu liczb całkowitych
 - » odczytanie zmiennej przed zapisaniem do niej wartości
 - » kolejność wykonywania wyrażań przekazanych jako argumenty do funkcji
 - ... i naprawdę wiele innych !

Struktura programu

```
{ int fun (int, int, int c);           // prototyp funkcji, deklaracja
{ #include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
{ #define MAX 5                       // prosty przypadek użycia #define
{ int x = 2, y = -7, z;                // zm. globalne
{ int fun (int a, int b, int c)       // definicja funkcji
  { int lokalna = 10;                 /* zm. lokalna */
    return (a + b - c + lokalna);
  }
{ int main (void)
  { int wynik;
    x = x + y * z - MAX;              // ile wynosi z ?
    wynik = fun (x, abs(y), y+2);    // abs() - f. standardowa z stdlib.h
    printf ("Wynik działania: %d", wynik);
  }
{ return 0;                            // program poprawnie zakończony
  }                                     // lub EXIT_SUCCESS
```

standardowe pliki nagłówkowe - K&R Dodatek B

BARDZO WAŻNE
formatowanie kodu
spacje !!!

Funkcje (tylko krótki wstęp)

- w wielu podręcznikach funkcje wprowadzane są dosyć późno.
- z funkcji należy jednak korzystać nawet w prostych programach (nawyk !)
- zbyt dużo programów ma formę
- void main(void) { ... kilka stron kodu ... }

Pascal:

```
function fun ( a, b, c : integer) : integer
begin
  fun := a + b - c;
end; { separator instrukcji }
```

C:

```
int fun (int a, int b, int c)      // arg. tego samego typu
                                // nie łączymy, brak średnika na końcu
{
  return a + b - c;
  // return (a + b - c);          // też OK
}

dummy() {}                       // nic nie robi, zwraca int
void dummy() {}                  // nic nie robi, nic nie zwraca
```

Typy danych, zmienne

void typ pusty (wykorzystywany głównie w operacjach na wskaźnikach i dla wskazania braku parametrów i/lub wyniku)

całkowite:

char 1 bajt
int 2 lub 4 bajty (zależy to od platformy)
long (long int) 4 lub 8 bajtów (zależy to od platformy)
enum 2(4) bajty (zbiór wartości) // typ wyliczeniowy
enum boolean {FALSE, TRUE}; boolean b;

zmiennoprzecinkowe:

float 4 bajty dokładność ok. 7 cyfr znaczących
double 8 bajtów dokładność ok. 15 cyfr znaczących
long double 8,10,12 lub 16 bajtów

kwalifikatory zmiennych:

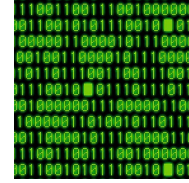
short, long np. short int, long int, long double
signed, unsigned np. signed int, unsigned int
 (od maszyny zależy, który jest domyślny)

```
Integer Type Limits: <limits.h>
Float Type Limits:   <float.h>
```


Typy danych, zmienne

zapis BIN a zapis HEX:

- liczby DEC "nie nadają się" dla informatyka i komputera
- liczby BIN są za długie
- liczby HEX bardzo skracają zapis
- szalenie wygodny "przelicznik" z HEX na BIN
- każda cyfra liczby HEX odpowiada czterem bitom liczby BIN

0xAB1F(16) 1010 1011 0001 1111(2)
 A B 1 F
wagi: 8421 8421 8421 8421
zamiast: 2¹⁵ ... 64 32 16 8 4 2 1

- Zapisać (na 16 bitach) w postaci bin i hex liczbę 5000

- Bin:
0001 0011 1000 1000 (2)
 $2^{12} + 2^9 + 2^8 + 2^7 + 2^3 = 5000$ (10)

- Hex:
0x1388 (16)

Typy danych, zmienne

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main(void)
{
    int i, d = 5000;
    float w;

    for(i=0; i<16; i++)
    {
        w = (float)d / 2;
        printf("%5d %7.2f %4d 2\%^d\n", d, w, d%2, i);
        d = (int)w;
    }
    return 0;
}
```

0001 0011 1000 1000 (2)
 $2^{12} + 2^9 + 2^8 + 2^7 + 2^3 = 5000$ (10)

5000	2500.00	0	2 ⁰
2500	1250.00	0	2 ¹
1250	625.00	0	2 ²
625	312.50	1	2 ³
312	156.00	0	2 ⁴
156	78.00	0	2 ⁵
78	39.00	0	2 ⁶
39	19.50	1	2 ⁷
19	9.50	1	2 ⁸
9	4.50	1	2 ⁹
4	2.00	0	2 ¹⁰
2	1.00	0	2 ¹¹
1	0.50	1	2 ¹²
0	0.00	0	2 ¹³
0	0.00	0	2 ¹⁴
0	0.00	0	2 ¹⁵

Typy danych, zmienne

- uwaga na liczby ze znakiem i bez znaku !
 - postać bitowa kilku wybranych wartości zmiennej typu `char` i `unsigned char` oraz wynik zwracany przez funkcję `printf`

deklaracja: <code>char num</code> // -128 do 127	deklaracja: <code>unsigned char num</code> // 0 do 255
Enter number: 1 Binary of 1 is: 0 0 0 0 -- 0 0 0 1	Enter number: -1 Binary of 255 is: 1 1 1 1 -- 1 1 1 1
Enter number: 15 Binary of 15 is: 0 0 0 0 -- 1 1 1 1	Enter number: -2 Binary of 254 is: 1 1 1 1 -- 1 1 1 0
Enter number: 127 Binary of 127 is: 0 1 1 1 -- 1 1 1 1	Enter number: -15 Binary of 241 is: 1 1 1 1 -- 0 0 0 1
Enter number: 128 Binary of -128 is: 1 0 0 0 -- 0 0 0 0	Enter number: 127 Binary of 127 is: 0 1 1 1 -- 1 1 1 1
Enter number: -15 Binary of -15 is: 1 1 1 1 -- 0 0 0 1	Enter number: 128 Binary of 128 is: 1 0 0 0 -- 0 0 0 0
Enter number: -127 Binary of -127 is: 1 0 0 0 -- 0 0 0 1	Enter number: 129 Binary of 129 is: 1 0 0 0 -- 0 0 0 1
Enter number: -128 Binary of -128 is: 1 0 0 0 -- 0 0 0 0	Enter number: 255 Binary of 255 is: 1 1 1 1 -- 1 1 1 1
Enter number: -129 Binary of 127 is: 0 1 1 1 -- 1 1 1 1	Enter number: 256 Binary of 0 is: 0 0 0 0 -- 0 0 0 0
	Enter number: 257 Binary of 1 is: 0 0 0 0 -- 0 0 0 1

Typy danych, zmienne

- kod programu, który posłużył do przygotowania wydruku z poprzedniej strony

```
#include <stdio.h>
#include <limits.h> // for CHAR_BIT
void main(void) {
    unsigned char i, bit;
    char num = 1;
    unsigned char mask; // mask MUST be unsigned

    while(num != 0)
    {
        mask = 0x80; // 1000 0000 binary
        printf("\nEnter number: ");
        scanf("%d", &num);
        printf("Binary of %d is: ", num);
        for(i=0; i < CHAR_BIT; i++) // for each bit
        {
            bit = (mask & num) ? 1 : 0; // bit is 1 or 0
            printf("%d ", bit); // print bit
            if(i == 3) printf("-- "); // print dash between bytes
            mask >>= 1; // shift mask to the right
        }
    }
}
```

Operatory bitowe można stosować jedynie do argumentów całkowitych !

Typy danych, zmienne

- trochę bardziej złożony problem: wyświetl te liczby z podanego zakresu, które mają ustawione obok siebie (tu:) sześć bitów

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    unsigned int maska;
    int i, j, ile=0, zakres;

    scanf("%d", &zakres);
    for(i=1; i<zakres; i++)
    {
        maska = 0xfc000000; //6 jedynek obok siebie
        for(j=0; j<=26; j++) // 32-6=26
        {
            if ((i & maska) == maska)
            {
                printf("%d\n", i); ile++;
                break;
            }
            maska >>= 1;
        }
    }
    printf("Suma: %d\n", ile);
    return 0;
}
```

zastanów się nad sposobem określania w trakcie działania programu ile jedynek ma być koło siebie

```
... ./a.out
456
63
126
127
191
252
253
254
255
319
382
383
447
Suma: 12
```

Stałe

znakowe:		
literały	'A', 'a', '1', '7'	10(8) czyli 8(10)
kody symboliczne	'\101', '\x4F', '\10', '\0'	// 8-kowo lub 16-kowo
opis symboliczny	'\n', '\b', '\\', '\'', '\"'	
całkowite:		
dziesiętnie	46, 46L, 46l, 46U, 46u, 56UL	
ósemkowo	056, 056L, 056l	// poprzedzone zerem
szesnastkowo	0x2, 0x20L, 0x2u1, 0x1F5B	// poprzedzone 0x
rzeczywiste:		
dziesiętnie	46.0, 0.025, 39.2F, 89.6L	
wykładniczo	4.6e1, -2.5E-2, 896e-1L	// -2.5 10^-2
łańcuchowe:	"Dowolny napis", "\n tekst \n", ""	
wyliczeniowe:	enum MyMonths {JAN = 1, FEB, APR, NOV};	

- kody symboliczne: tylko w postaci **HEX** lub **OCT**
- stała rzeczywista: bez przyrostka jest typu **double**. Zakończona F jest typu **float**. Zakończona L jest typu **long double**
- "A" - dwubajtowy tekst zakończony znakiem '\0'. Wartością łańcucha "A" jest wskazanie typu char* na pierwszy znak tego łańcucha
- 'A' - literał o wartości 65. Wartością literału 'A' jest liczba całkowita 65 typu int (char w C++)
- stałe są zawsze BEZ znaku. Napis -3456 nie jest liczbą ujemną ale wyrażeniem złożonym z operatora 'minus' i liczby dodatniej